τὸ πνεῦμα τοῦ μεγάλου υἱοῦ της, τοῦ Ἀνδρέου Σενιέ. Πρῶτος αὐτὸς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς γαλλικῆς ποιήσεως ὡδήγησεν τὸ δψοῦν εὐρωπαϊκὸν πνεῦμα πέραν τῶν ρωμαϊκῶν κρουνῶν ὅπου ὅλοι ἕως τότε σταματοῦσαν. Πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Κασταλίαν. Οἱ γάλλοι σύγχρονοί του διαβάζουν τοὺς παλαιοτέρους των καὶ φθάνουν μέχρι τῶν Ρωμαίων. Ὁ Ντελίλ μεταφράζει τὰ Γεωργικὰ καὶ τὴν Αἰνειάδα ὁ Μπερτὲν καὶ ὁ Παρνὺ γνωρίζουν τὸν Τίβουλλον, τὸν Προπέρσιον, τὸν Κάτουλον, τὸν Ὀβίδιον. Μερικοὶ ἀγνοοῦν ἐντελῶς τοὺς Ἕλληνας. Μόνος μεταξὺ ὅλων ὁ Ἀνδρέας Σενιὲ αἰσθάνεται τὰ μάτια του νὰ πλημμυρίζουν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ὡραιότητα. Εἰς τὴν μορφὴν εἶνε ἕνας ἐξαίσιος Ἀλεξανδρινός, ἀλλ' εἰς τὸ πνεῦμα εἶνε ἐντελῶς Ἕλλην. Ἡ γαλλικὴ ποίησις πλημμυρίζει αἰφνιδίως ἀπὸ ἀγνὸν φῶς. Ἀπὸ τὰ ὁράματα μιᾶς φαντασίας Ἀττικῆς. Ἐν μέσῳ τῆς γενεᾶς τοῦ 1785—1790 ὁμιλεῖ εἰς λαμπρὰν γαλλικὴν ἕνας σύγχρονος τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Βίωνος ἢ τοῦ Θεοκρίτου. Καὶ καθὼς ἐπίστευεν ὁ ἴδιος ὅτι «ἡ καρδιὰ μόνη εἶνε ὁ ποιητὴς» πρέπει νὰ ζητήσωμεν σ' αὐτὴν τὴν καρδιὰ τὴν ἑλληνικὴν φλόγα ποὺ ἔκαμε ν' ἀνάψῃ ἡ ἑλληνὶς μητέρα του.

Τὸ τελευταῖον ἔγκλημα τῆς Τρομοκρατίας ἔσβυσε αὐτὴν τὴν ἐξαισίαν δάδα. Ὁ Ἀνδρέας Σενιέ, συνελήφθη ὡς Γιρονδῖνος καὶ ἐφυλακίσθη εἰς τὰς φυλακὰς Σαὶν Λαζάρ μαζὺ μὲ τὴν δούκισσαν ντὲ Φλερὺ διὰ τὴν ὁποίαν ἔγραψε τὸ τελευταῖόν του τραγοῦδι «Ἡ νέα αἰχμάλωτος». Μίαν ἡμέραν ἀκόμη ἂν ἀνεβάλλετο ἡ καταπόμησίς του θὰ ἐσώζετο. Τὴν ἑπομένην ἐκρεουργεῖτο ὁ Ροβεσπιέρος καὶ μαζύ του ἔπιπτεν ἡ τρομοκρατία. Ἀλλ' ὁ αἱμοσταγὴς δημαγωγὸς ἐπρόφθασε καὶ διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν. Ὁ Σενιὲ μὲ τὸν Ρονσὲρ ἐπίσης ποιητὴν ὡδηγήθησαν εἰς τὴν λαιμητόμον, ἐν μέσῳ τοῦ συγκινημένου λαοῦ. Ἐκάθηντο μὲ δεμένα πίσω τὰ χέρια εἰς τὴν φρικτὴν σαρέτ, καὶ ἐκύτταζαν τὸν κόσμον μὲ ὀλυμπίαν γαλήνην. Αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ τοῦ Ἀνδρέα Σενιὲ ἦσαν ἄξιαι τοῦ Σωκράτους. Κατά τινας ἐψιθύριζε στίχους. Καὶ ὅταν ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἰκρίωμα ἐκτύπησε τὸ μέτωπόν του εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς στύλους τῆς λαιμητόμου καὶ εἶπε.

— Τί κρίμα ! Εἶχα κἄτι ἐδῶ μέσα !

Εἶχε τὸ μεγαλήτερον ποιητικὸν πνεῦμα τῆς Γαλλίας.

Ἡ ἐλπὶς τῆς νέας γαλλικῆς ἀναγεννήσεως, ὁ Ἀνδρέας Σενιέ, ἔμεινεν ἕκτοτε τὸ αἰώνιον πένθος τῆς γαλλικῆς ποιήσεως. Δὲν ἦτο ὅταν ἐκαρατομήθη παρὰ μόλις τριανταδύο χρόνων. Τί ἔγκλημα. Ἡ Γαλλία. καθὼς γράφει ὁ Λαμαρτῖνος εἰς τοὺς «Γιρονδίνους» του, ὅπως ἡ Ὀφελία ἡ τρελλὴ τοῦ Σαίξπηρ, μαδοῦσε τὸ κεφάλι της καὶ ἔρριπτε εἰς τὰ πόδια της, μέσα στὸ αἷμα,τὰ ἄνθη τοῦ ἰδίου της τοῦ στέμματος».

Ἀλλὰ μαζὺ μὲ τὴν Γαλλίαν τὸν ἔχασεν ἡ Ἑλλάς. Μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ τί θὰ ἦτο ὁ Ἀνδρέας Σενιέ, ποία ποίησις καὶ ποῖαι πράξεις μεγάλαι θὰ ἐτίνασσαν εἰς τὰ ὕψη τὴν δοξαν των ἂν Ἀνδρέας Σενιὲ ἔζη ὅταν ἐκηρύχθη ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ;

Αὐτὴ ἡ τραγωδία ἐβύθισε εἰς τὸ βαθύτερον πένθος τὴν μητέρα του, ἡ ὁποία δὲν εἶχεν ἀποθάνει τὸ 1794 καθὼς ἰσχυρίζεται ὁ Α. Δουρούτης εἰς τὸ «Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον» τοῦ 1888. Ἡ Ἐλισσάβετ Λομάκα ντὲ Σενιὲ ἐπέζησε καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἀνδρός της κατὰ τὸ 1795 μὲ ὅλην της τὴν τρυφερότητα πλέον διὰ τὸν υἱον της Ἰωσὴφ διὰ τὸν ὁποῖον καὶ ἐγράφη ἡ ἀνευρεθεῖσα καὶ δημοσιευθεῖσα ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κ. Ἔκτ. Φλεῖσμαν ἐπιστολή. Ἡ μεγάλη αὐτὴ Ἑλληνὶς ποὺ ἀξίζει ν' ἀπασχολήσῃ βιβλίον ὁλόκληρον ἀπέθανε τὴν 6ην Νοεμβρίου τοῦ 1808 εἰς ἡλικίαν ἑξήντα ἐννέα ἐτῶν. Εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Καρκασὸν ὑπάρχει πάντοτε ἡ δημοσιευομένη ἀνωτέρω εἰκὼν της, μὲ ἑλληνικὸν φόρεμα τῆς ἐποχῆς καὶ μὲ τὸ ἀγαπημένο της λαοῦτο εἰς τὸ χέρι.

Διονύσιος Α. Κόκκινος

*

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΟΥΜΑ

Ὁ Ἀλεξ. Δουμᾶς — ὁ πατὴρ φυσικὰ — εὑρισκόμενος σὲ φρικτὴ ἀπενταρία ἔστειλεν ἕνα γράμμα σὲ κἄποιον τραπεζίτη καὶ τοῦ ζητοῦσε νὰ τοῦ δανείσῃ 50 φράγκα. Ὁ τραπεζίτης, φιλάργυρος καθὼς ἦταν τοῦ ἀρνήθηκε. Τὸ ἴδιο βράδυ ὅμως παρέθετε γεῦμα σὲ διαφόρους συναδέλφους του καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἄρχισαν νὰ συζητοῦν γιὰ τὴν ἀξία τῶν αὐτογράφων διαφόρων διασήμων ἀνδρῶν.

—Ἐγώ, εἶπεν ὁ τραπεζίτης, κατέχω ἕνα αὐτόγραφο τοῦ Δουμᾶ. Πόσο λέτε ν' ἀξίζῃ ;

Καὶ τοὺς ἔδειξε τὸ γράμμα ποὖχε λάβει τὸ πρωῖ ἀπ' τὸν συγγραφέα τῶν «Τριῶν Σωματοφυλάκων».

— Τὸ ἀγοράζω ἀντὶ 100 φράγκων, εἶπε ἕνας τῶν συνδαιτημόνων. Τὸ πουλᾶτε ;

— Βεβαίως τὸ πουλῶ.

Καὶ τὸ ἐπώλησε καὶ ἐτσέπωσε τὰ 100 φράγκα, χωρὶς νὰ στείλῃ, ὁ ἀχρεῖος, πεντάρα στὸν Δουμᾶ !...

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ πρὸς ἀγοραν τὰ κάτωθι βιβλία : Τὸ «Τσάκωμα τ' Ἄϊ Ρόκκου» μετάφρ. Γουζέλη. «Οἱ Βασιλεῖς τῶν Βουνῶν» ὑπὸ Ἐδμ. Ἀμπού, μετάφρ., «Συλλογὴ Δημωδῶν Ἀσμάτων» Ζαμπελίου, «Σονέττα» Στ. Μαρτζώκη, «Ἐξωτικὰ» ποιημ. Ι. Πολέμη, «Τὸ Φίλημα» ποιημ. Γ. Τερτσέτη, «Ἄνθρωπος τοῦ Κόσμου» Γρ. Ξενοπούλου. Γράψατε κ. Χ. Σταμ. περιοδικὸν «Μπουκέτο».

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ "ΕΡΩΤΟΧΤΥΠΗΜΕΝΟΥ,,

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ.—ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὡς εἴχομεν ὑποσχεθεῖ, τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐγένετο εἰς τὰ Γραφεῖα μας ἡ κλήρωσις διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν 20 Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Δανείου 1922 εἰς τοὺς εὑρόντας τὴν ὀρθὴν λύσιν τοῦ Διαγωνισμοῦ τοῦ «Ἐρωτοχτυπημένου». Κατὰ τὴν κλήρωσιν παρίστατο ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Μπουκέτου», πολλοὶ τῶν κ. κ. συνεργατῶν μας καὶ ἀρκετοὶ φίλοι μας.

Εἰς τὴν κληρωτίδα εἶχον τεθῇ τὰ ὀνόματα πάντων τῶν εὑρόντων τὴν ὀρθὴν λύσιν. Τοὺς κληρουμένους, ἀνέσυρεν ὁ ἐκ τῶν λυτῶν παριστάμενος μαθητὴς τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Μεταξᾶ κ. **Κ. Μερτίκας** ὡς ἑξῆς :

1) **Κώστας Γεωργιάδης**, στρατιώτης (Ἀγγέλου Βλάχου 5, Θεσ)νίκη) ὅστις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 186.460 ὁμολογίαν 2) **Ξένη Κούρτη** (Νοταρᾶ 35, ἐνταῦθα) ἥτις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 186.459 ὁμολογίαν, 3) **Μαρίκα Πανουσιάδου** (Γραφεῖα Δάνου, Πειραιᾶ) ἥτις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 186.458 ὁμολογίαν, 4) **Κώστας Γαρύφαλος** (Ἐλεύθ. Βενιζέλου, 112 Πειραιᾶ) ὅστις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 185.789 ὁμολογίαν, 5) **Ἕκτωρ Κοτσώνης**, μαθητὴς (Φιλιάτες Ἠπείρου) ὅστις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 186.476 ὁμολογίαν, 6) **Γεώργιος Καρδκμίτσης** (Ἀδριανοῦ 26, Ἐνταῦθα) ὅστις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 186.475 ὁμολογίαν, 7) **Γεώργιος Σεβαστὸς**, (Poste — Restaute, Ἐνταῦθα) ὅστις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 186.474 ὁμολογίαν, 8) **Ἀντώνιος Πυλίδης** (Σερφιώτου 20, Πειραιᾶ) ὅστις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 186.473 ὁμολογίαν, 9) **Σοφία Χατζηνίκα** (Κασσάνδρου, 63, Θεσσαλονίκη) ἥτις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 186.472 ὁμολογίαν, 10) **Ἀδελφοὶ Ἀφεζόλη**, ἔμποροι (Βιλγίστα Ἀλβανίας) οἵτινες κερδίζουν τὴν ὑπ' ἀριθ. 186.471 ὁμολογίαν, 11) **Μιχαὴλ Βλαβιανός**, (Κριεζῆ, 9, Ἐνταῦθα) ὅστις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 232.717 ὁμολογίαν, 12) **Πνυχιώτης Γαρίδης** (Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ Εὐβοίας, Χαλκίδα) ὅστις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 219.961 ὁμολογίαν, 13) **Δ. Α. Μῆτσος** (Καφενεῖον τὸ «Φάληρον» Μουράγια Κερκύρας) ὅστις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 219.960 ὁμολογίαν, 14) **Χριστος Μισκλόγλου** (Γραφεῖον Λιοπυράκη, Ἡράκλειον Κρήτης, ὅστις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 219.958 ὁμολογίαν, 15) **Ἰφιγένεια Πριάμου** (Φειδίου 3, Ἐνταῦθα) ἥτις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 219. 957 ὁμολογίαν, 16) **Μαρία Μέλλη** (Σαρανταπόρου 30, Θεσ)νίκη) ἥτις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 219.956 ὁμολογίαν, 17) **Γεώργιος Κολφίδης**, Πρέβεζα, ὅστις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 219.955 ὁμολογίαν, 18) **Π. Γιαμαλάτης**, (Μαντζάρου 11 Ἐνταῦθα) ὅστις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 219.954 ὁμολογίαν, 19) **Γεώργιος Καρφόγλου**, μαθητὴς Ἐπανωμῆς Θεσ)νίκης ὅστις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 219.953 ὁμολογίαν καὶ 20) **Ἀνδρέας Τσλιχ**; (χωρίον Ζαχόλη, Δερβένι, Κορινθίας) ὅστις κερδίζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 219.952 ὁμολογίαν.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐνταῦθα καὶ Πειραιεῖ κερδίσαντες λῦται, νὰ διέλθουν ἐκ τῶν γραφείων μας καὶ παραλάβουν τὰς ὁμολογίας των, προσοχμίζοντες σχετικὰ πιστοποιητικὰ ταυτότητος. Εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις θ' ἀποσταλοῦν διὰ συστημένης ἐπιστολῆς.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ «Μπουκέτου» παρακαλεῖ τοὺς κερδίσαντας ὅπως διατηρήσουν τὸ δῶρον των εἰς ἀνάμνησιν, διότι πιθανὸν καὶ διὰ δευτέραν φορὰν ἡ Τύχη νὰ φανῇ εὐνοϊκὴ πρὸς αὐτούς...

Εἰς προσεχὲς φύλλον θὰ προκυρηχθῇ ὁ νέος διαγωνισμὸς τοῦ «Μπουκέτου», ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος.

*

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Ἀπὸ τὸν «Κουρέα τῆς Σεβίλλης», τὸν ὁποῖον ἐξέδωκεν ὁ Ροσσίνι στὴ Ρώμη, τὸ 1816, ἐκέρδισε 1.600 μόνον φράγκα ! Δηλαδὴ σχεδὸν τίποτε.

— Ὁ Διδερὼ περιελθὼν εἰς ἔνδειαν ἐπώλησε τῆν βιβλιοθήκην του εἰς τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Ρωσσίας Αἰκατερίνην ἀντὶ 15 χιλ. φράγκων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ τὴν φυλάσσῃ ὁ ἴδιος. Ἡ Αἰκατερίνη τὸν διώρισε πράγματι φύλακα τῆς βιβλιοθήκης μὲ μισθὸν χιλίων φράγκων μηνιαίως.

— Ἄνθρωπος βαδίζων 12 ὥρας τὴν ἡμέραν καὶ διανύων 1 λεύγαν καθ' ὥραν, δηλαδὴ 400 μέτρα, θὰ ἔφθανε στὴ σελήνη μετὰ 22 ἔτη, στὸν ἥλιο μετὰ 8.750 ἔτη καὶ εἰς τὸν πλησιέστερον τῆς γῆς ἀστέρα μετὰ 4.375.000.000 ἔτη. Θὰ ἔκαμνε δὲ τὸν γύρον τῆς γῆς περὶ τὸν ἰσημερινὸν εἰς 2 ἔτη καὶ 52 ἡμέρας.

— Στὸν τάφο ἑνὸς ἀνδρογύνου στὸ νεκροταφεῖο τῆς Ρώμης, κἄποιος ἐφορσὲρ εἶχε γράψει τὰ ἑξῆς ἐπάνω στὴν ἐπιτύμβιον πλάκα : —«Ἐδῶ εὑρίσκωνται ἕνας σύζυγος μὲ τὴν σύζυγόν του, χωρὶς νὰ γκρινιάζουν»!

Συλλέκτης

*

ΧΙΟΝΙΑ

Τὸ χιόνι ἂν πέφτει ὁρμητικό, τοὺς δρόμους ἂς σκεπάζει,
μέσα στοῦ ἀνέμου-τὴ βοὴ ἂς πέφτει τὸ χαλάζι,
ἂς δέρνει τὰ παράθυρα ἡ θύελλα ἀφρισμένη,
κανένα ἀπὸ τὰ χείλη μου παράπονο δὲν βγαίνει·
γιατὶ στὰ στήθη μου σφιχτὰ κρατάω μὲ καμάρι
τὴν ἀνθισμένη σου ὠμορφιά, τῆς ἄνοιξις τὴ χάρι.

Ἐρρ. Χάϊνε